



Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01198/2011-01
Датум: 19.10.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору М.С.А. из Новог Сада, улица [REDACTED] у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, на основу члана 5. Закона и измена и допуна закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 19.10.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР М.С.А. из Новог Сада **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године се потврђује.

Образложење

Оспореном јединственом одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године М.С.А., која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године.

Незадовољна наведеном одлуком М.С.А. је дана 20.04.2010. године изјавила жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 15.01.2010. године изјавила је и Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије против Одлуке о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 106/09 од 17.12.2009. године).

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навела је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства и да оспорена одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, нити поуку о правном леку, као разлог што није изабрана може да буде национална припадност или брак са супругом адвокатом. Навела је да су у том поступку

учињене битне повреде поступка, да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, погрешно примењено материјално право, као и да су повређена њена права гарантована Уставом и Европском конвенцијом

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 22.08.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да је изабрана за судију и да је почела да ради у августу 2005. године, да је већ у септембру исте године заказивала рочишта, као и да је проценат испуњености норме, с обзиром на почетак рада износио је 70,03%. Због породилског одсуства у 2006. години радила је 108 радних дана, у 2007. години није радила јер је читаву годину била на породилском одсуству. Почела је да ради у фебруару 2008. године, када је добила комплетну реферату судије Б.К., где се сусрела са низом проблема и великим бројем старих предмета, а највећи проблем у тим предметима је био недостатак документације, што се све види из њених обраћања председнику Општинског суда у Новом Саду и председнику Округног суда у Новом Саду, након чега је урађена контрола тих предмета.

Објаснила је да се са тим предметима успешно изборила, да је 2008. године имала 108,75% испуњеност норме, да су све одлуке биле израђене до 30 дана, а што се тиче квалитета истакла је да је у 2006. години имала 73 предмета решена пресудом, 28 разматраних по жалби, укинутих 5, а у 2008. години 124 предмета решена пресудом, 13 разматраних по жалби и 4 укинуте одлуке или 3,3%, а да је у 2009. години имала 138 предмета решена пресудом, 17 одлука разматраних по жалби и укинуте 2 одлуке или 1,5%, норму од 110,38%, израђене 174 одлуке до 30 дана и 2 до 60 дана и то у децембру 2009. године када од шока није могла ни да ради. Даље је навела да је у току 2009. године у Општинском суду у Новом Саду спроведена контрола од стране Округног суда у Новом Саду, која о њој говори у суперлативу, те да сматра да приликом процене њене стручности и оспособљености треба узети у обзир и тај извештај, наводећи да су јој приоритет били стари предмети, али да јој није дата шанса да их заврши. Како не зна из ког разлога није изабрана, истакла је да легитимно може да сматра да је то из разлога њене националне припадности или због тога што јој је супруг адвокат. Објаснила је да је у 2005. години имала два предмета од којих је у једном било 160, а у другом 217 тужилаца, те да их је из тог разлога израдила након рока од 60 дана, траживши да се службеним путем из Основног суда у Новом Саду прибави извештај о њеној одсутности са рада.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка, приложене доказе на рочишту, извештај вф председника Основног суда у Новом Саду од 23.08.2011. године, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије да се приговор уважи, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

Из извештаја о раду Општинског суда у Новом Саду за 2006. 2007. и 2008. годину,

произлази да је подносилац приговора у посматраном периоду имала следеће резултате:

У **2006. години** подносилац приговора је поступајући у „П1“ предметима имала испуњеност норме од 99,13%, 255 предмета у раду, укупно решено 107 предмета, од чега 3 стара предмета, као и да је на раду провела 108 радних дана.

У овом периоду је израдила 16 одлука до 60 дана и 10 одлука након 60 дана.

Од укупно од 28 одлука разматраних по жалби имала је 5 укинутих или 17,86%, 10,71% преиначених и 71,43% потврђених одлука.

Просек укинутих одлука на нивоу одељења је износио 17,07%.

У **2007. години** подносилац приговора је била на породилском одсуству, али су по жалби разматране 32 одлуке, од чега је укинута 28,13%, преиначено 15,63% и потврђено 56,25%.

Просек укинутих одлука на нивоу одељења је износио 16,09%.

У **2008. години** подносилац приговора је поступајући у „П1“ предметима имала испуњеност норме од 108,75%, 318 предмета у раду, решено 190 предмета, од тога 27 старих, а остало је 17 нерешених старих предмета, од 13 одлука разматраних по жалби, 30,77% укинутих одлука, 23,08% преиначених и 46,15% потврђених одлука, као и да је имала 176 радних дана.

У овом периоду није било одлука израђених након законског рока.

Просек укинутих одлука на нивоу одељења је износио 12,43%.

Имајући у виду да је подносилац приговора била одсутна у току целе 2007. године, док је у 2006. години имала 108 радних дана, а у 2008. години 176 радних дана, те имајући у виду да не постоји појединачна одлука која се односи на подносиоца, а да је подносилац приговора изабрана за судију 2005. године, то је Високи савет судства, сходно одредби члана 3. став 2. алинеја 6. Правила, како би утврдио испуњеност критеријума стручности и оспособљености кандидата, узео у обзир и извештаје о раду за 2005. годину и 2009. годину.

У 2005. години подносилац приговора је имала 70,03% испуњеност норме, 202 предмета у раду, 60 решених предмета, од тога 29 старих и 7 одлука израђених након 30 дана, једну укинуту одлуку, радила је 86 радних дана у П1. материји и те године изабрана за судију.

У 2009. години је имала укупно 442 предмета у раду, 176 решених предмета, од тога 27 старих предмета, 110,38% испуњеност норме, 11,76% укинутих одлука, 5,88% преиначених одлука и 82,35% потврђених одлука, као и 2 одлуке израђене након рока од 30 дана.

Просек укинутих одлука на нивоу одељења суда у П1. материји за ову годину био је 12,86%.

Увидом у извештај Основног суда у Новом Саду од 30.08.2011. године, утврђено је да је подносилац приговора у току 2006. године била одсутна и то у периоду 09.01.-13.01. на годишњем одмору у трајању од 5 дана, 03.02. на годишњем одмору у трајању од једног дана,

29.05.-02.06. на боловању у трајању од 5 дана, дана 05.06. на одмору у трајању од једног дана, 19.06-23.06. на годишњем одмору у трајању од 5 дана, 26.06.-07.07. на годишњем одмору у трајању од 9 дана, 20.07.-18.08. на одржавању трудноће у трајању од 22 дана, 21.08.-08.09. на годишњем одмору у трајању од 15 дана, 11.09.-28.12. на одржавању трудноћу у трајању од 79 дана и 29.12.2006. године на породилском одсуству у трајању од једног дана.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали, већ се морају узети у обзир све околности, те на основу тако добијених показатеља резултата рада подносиоца приговора и поредећи их са просеком одељења, оценити квалитет истога.

Руководећи се тим ставом и упоређујући при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима одељења у којем је обављао дужност у посматраном периоду, све у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је подносилац приговора у посматраном периоду имала проценат укинутих одлука знатно изнад процента укинутих одлука у одељењу суда за исти тај период, те да није испољила довољан ниво стручности. Наиме, у току 2006. године је имала 17,86% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 17,07%, у 2007. години је имала 28,13% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 16,09%, у 2008. години је имала 30,77% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 12,43%, у 2009. години имала је 11,76% укинутих одлука док је просек на нивоу одељења суда износио 12,86%. Због наведеног Високи савет судства је нашао да није испуњен критеријум стручности. Да би подносилац приговора испунио критеријум стручности, мора да буду испуњена два кумулативна услова и то да у посматраном периоду има мањи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у коме је вршила судијску дужност и да испуни минимум успешности вршења судијске дужности који је прописан мерилима.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, утврђено је да подносилац приговора у 2006. години имала 99,13% испуњеност норме, да је у 2007. години била на породилском одсуству, у 2008. години имала 108,75% испуњеност норме, а у 2009. години 135,18% норме, те да је испунила оријентациону норму у наведеном периоду, али је имала груба негативна одступања у погледу броја одлука израђених након рока од 30 дана, с обзиром да је у 2006. години у „П1“ предметима у којима је поступала израдила 16 одлука до 60 дана и 10 одлука након 60 дана, који број представља прекорачење законских рокова чиме се доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи се у питање оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође и указује на несавестан рад подносиоца приговора сходно одредби члана 16. Мерила и члана 6. Правила.

Разматрајући испуњеност критеријума достојности, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора испуњава тај критеријум, будући да достојност подносиоца приговора ни на који начин није доведена у сумњу.

Дакле, у конкретном случају је утврђено да подносилац приговора испуњава услов у погледу достојности, али не испуњава услов у погледу стручности и оспособљености. Међутим, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове у погледу стручности, оспособљености и достојности за вршење судијске дужности, те имајући у виду да подносилац приговора не испуњава услове у погледу стручности и оспособљености, то је

само по себи довољан разлог за одбијање приговора и следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да . М.С.А. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић



Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**